

**TOESPRAAK VAN PAUS FRANCISCUS
TOT DE LEDEN VAN DE BEWEGING
'GELOOF EN LICHT INTERNATIONAAL'**

*Salle Clémentine
Zaterdag 2 oktober 2021*

Lieve broeders en zusters, goedemorgen!

Ik heet jullie van harte welkom en ik bedank de heer Raúl Izquierdo Garcia voor zijn begroeting aan het begin van deze bijeenkomst. Jullie vieren een bijzonder jubileum: een mooie gelegenheid om God te bedanken voor de vele gaven die Hij jullie gegeven heeft gedurende de lange reis die jullie in de afgelopen jaren hebben afgelegd. Tegelijkertijd biedt dit jubileum jullie ook de gelegenheid om naar de toekomst te kijken, naar de taak die de Heilige Geest jullie nog steeds toevertrouwt en naar de vruchten die de Kerk ook heden van *Geloof en Licht* verwacht, omwille van de roeping en zending die jullie van de Heer mochten ontvangen.

Vijftig jaar zijn inmiddels verstreken sinds die eerste bedevaart naar Lourdes, met Pasen 1971, waarbij mensen met een verstandelijke beperking samen met hun familie en vele vrienden waren uitgenodigd. Vanaf dat moment, onder de liefdevolle blik van Maria, begon het avontuur van *Geloof en Licht*: de Heilige Geest inspireerde de geboorte van een beweging die niemand had voorzien, het ontstaan van gemeenschappen waar vreugde, verzoening en wederzijdse vriendschap gevierd wordt. Het licht en de kracht van de Verrezen Heer gaf nieuwe hoop aan mensen die zich voorheen buitengesloten en afgewezen voelden, soms ook in de Kerk.

Sindsdien is de Heilige Geest een trouwe metgezel geweest op jullie pelgrimstocht en werden er vele *Geloof en Licht*-gemeenschappen geboren in meerdere landen van de vijf continenten. Zij dragen een boodschap uit van liefde en ontvangst. Deze boodschap is het hart van het Evangelie! Zij herinnert ons eraan dat ieder mens, zelfs de allerkleinste en meest kwetsbare, door God wordt bemind en zijn plaats heeft in de Kerk en in de wereld. Dit is het *'Evangelie van de kleinheid'* waaraan Paulus ons herinnert wanneer hij aan de Korintiërs schrijft: "*Ga eens na, broeders en zusters, wat u was, toen God u riep. Niet veel van u waren wijs, invloedrijk of voornaam naar menselijke maatstaf. Maar wat dwaas is in de ogen van de wereld, heeft God uitgekozen om de wijzen te beschamen. En wat zwak is in de ogen van de wereld heeft Hij uitgekozen om wat sterk is beschaamd te maken. En wat in de wereld geen aanzien heeft, wat veracht wordt, ja wat als niets wordt beschouwd, dat heeft God uitgekozen om aan alles wat zogenaamd iets is, een einde te maken. Een mens moet dan ook niet roemen tegenover God.*" (1 Kor 1, 26-29).

De existentie van *Geloof en Licht* was en is een profetisch teken omdat de meest kwetsbare mensen vaak worden afgewezen en als nutteloos beschouwd. En dit teken is vandaag de dag nog belangrijker, om een tegenwicht te vormen tegenover een cultuur van afwijzing, om iedereen eraan te herinneren dat diversiteit een rijkdom is en nooit een reden mag zijn voor uitsluiting of discriminatie.

We kunnen deze vijftig jaar van *Geloof en Licht* zien als één lange pelgrimstocht, als de volmaakte voortzetting van de allereerste bedevaart. Het werd ook nog een oecumenische reis, want in jullie gemeenschappen is plaats voor mensen van verschillende christelijke

belijdenissen: katholieken, protestanten, anglicanen, orthodoxen... Een zichtbaar teken van verbondenheid, een zaadje van eenheid. Juist de meest kwetsbare mensen blijken een bron van verzoening te zijn, omdat ze ons allemaal oproepen tot een weg van bekering.

De lange weg die jullie hebben afgelegd heeft rijke vrucht gedragen. Maar ook vandaag de dag nog worden velen in de Kerk en in de wereld vergeten en gemarginaliseerd vanwege hun kleinheid en kwetsbaarheid. Daarom moedig ik jullie aan om in de kracht van de Heilige Geest door te gaan met jullie gastvrije aanwezigheid in deze wereld; mogen jullie gemeenschappen overal plaatsen van ontmoeting, van medemenselijkheid en feest zijn voor allen die zich - ook vandaag - nog altijd verstoten en verlaten voelen; dat jullie voor de gezinnen die een gehandicapt kind hebben ontvangen, een teken van hoop mogen zijn, zodat niemand zich in droefheid en wanhoop hoeft te isoleren.

Ik nodig jullie van harte uit om binnen de christelijke gemeenschappen de evangelische taak van het gis te vervullen: sluit jezelf niet op en zonder je niet af, maar neem deel aan het leven van de Kerk, wees aanwezig in de parochies en de wijken, neem jullie rijke ervaring mee en getuig van Gods voorkeur voor de laatsten, de kleinsten, de verschoppelingen. Moge de geest van verbondenheid en vriendschap, die deel uitmaakt van jullie charisma, jullie maken tot werktuigen van vrede en verzoening, juist daar waar oorlog en verdeeldheid heerst.

Het embleem, het 'logo' dat jullie beweging vertegenwoordigt, is een bootje op woeste baren, maar na de storm komt de zon weer achter de wolken vandaan. Tijdens de pandemie heb ik de mensen herhaaldelijk gewezen op dit stukje Evangelie van de *'leerlingen in de storm'*, en ik heb gezegd dat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten; daarom bevestig ik jullie in je roeping: om te midden van de stormen waar mensen en gezinnen zich in bevinden, een kleine boot te zijn waar iedereen zijn plekje vindt, in het vaste vertrouwen dat de Heer Jezus in het bootje meevaart. Moge de zon van geloof en hoop, die boven de wolken van onze angsten en onzekerheden uitstijgt, jullie altijd vergezellen op de weg die jullie verder zullen gaan. Moge de Heer jullie zegenen en moge de Maagd Maria jullie behoeden. En vergeet alsjeblieft niet voor mij te bidden. Dank jullie wel!

